

S. Dølan
1.6.92

Æres den som æres bør!

102228

Det som jeg her vil ha avklart er 50 år gammelt, og burde vært erstattet med noe nytt. Men det ser ut til at våre myndigheter er på plass når det angår hendelser fra krigstiden. Kanskje det er for å få fram at om det er ille nå, så var det verre før, slik at rot og rør og arbeidsledighet har noe å gå på.

Vi har våre helter fra krigstiden som ikke må glemmes, men hvem var det som gjorde at de enten ble drept eller overlevde som helter?

Der kommer vår daværende kong Håkon inn i bildet som øverst militære sjef. Med sitt *nei* til tyskerne i 1940 gjorde han landet til krigsskueplass, uten å tenke på folk i landet som *ikke kunne flykte*, og heller ikke at det var en stormakt han skulle bekjempe med et nedprioritert forsvar. Noen sier at denne mann var vårt samlingsmerke, andre vil si at det var folkemord han var i ferd med å sette i gang.

Danmarks konge Christian den 10., om ham står det i en bok utgitt i 1947 — at han ved overfallet tenkte på sine landsmenn og hvilke lidelser og sorg han ville påføre folket om han mobiliserte til motstand i en slik ulik kamp.

Han forhandlet med tyskerne og fikk vilkår som var til å leve med. Det var særlig fri gjennommarsj tyskerne forlangte.

Ja, her har jeg skrevet ned 2 kongers omsorg og ikke omsorg for sine folk. Begge hadde makt til å bestemme over sitt folks skjebne, og gjorde det på høyst forskjellig måte.

Når begge to likevel hylles av nasjonene er det noe som ikke stemmer. Fremgangsmåten var helt ulik.

Æres den som æres bør.

Et spørsmål: Kom Danmark dårligere ut av stormaktskrigen enn Norge, som gjorde alt for å få delta i den?

Ja, statuer er til å rive ned om de ikke symboliserer folkenes velferd, og vi må ikke la en ny generasjon få en feil oppfatning av det som skjedde i den største landsulykke som har rammet vårt land.

Simen Killi
Dovre